

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. G.**

skazanej z art. 239 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 września 2024 r.

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł**  
**nie uwzględnić wniosku.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 9 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a więc w przypadku wyroków, z chwilą ich uprawomocnienia. Sąd Najwyższy może w razie wniesienia kasacji od tej zasady wyjątkowo odstąpić i, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia. Warunkiem jest zaistnienie szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja wskazująca na wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty uznane zostaną za zasadne.

Obrońca M. G. uzasadnił wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia w niniejszej sprawie wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacji oraz złym stanem zdrowia skazanej.

Odnosząc się do treści kasacji należy stwierdzić, że podniesione w niej zarzuty wymagają rozpoznania na rozprawie, niemniej nie są tego rodzaju, by uzasadniały uwzględnienie wniosku obrońcy, wskazując na ponadprzeciętnie wysokie prawdopodobieństwo uchylenia zaskarżonego wyroku.

Natomiast okoliczności wskazujące na potrzebę podjęcia przez skazaną leczenia nie należą do przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia. „Jeżeli treść art. 532 § 1 k.p.k. miałaby być postrzegana jako kolejna instytucja, która służy do wstrzymania wykonania kary w postępowaniu wykonawczym tylko na podstawie przesłanek faktycznych, osobistych czy rodzinnych skazanego oraz określonych okoliczności, które czyniłyby odbycie kary nadmiernie dolegliwym w aktualnej sytuacji skazanego, to zbędne było jej lokowanie w rozdziale o kasacji.” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 sierpnia 2023 r., IV KK 281/23). Sygnalizowana w kasacji potrzeba podjęcia przez skazaną leczenia może być natomiast wzięta pod uwagę przy rozpoznaniu wniosku o odroczenie wykonania kary lub przerwę w karze.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]